

§ 70 i Lov Nr. 275 af 30. Juni 1922 om Ægteskabs Indgaaelse og Opløsning. Saadanne Bidrag vil efter Bestemmelserne i Forsorgslovens § 209 f. f. kunne udbetales forskudsvis af det offentlige, selv om den bidragskyldige senere afgaar ved Døden, jfr. § 214 sammenholdt med § 190, Stk. 2. Hvis derimod den Ægtefælle, der har faaet Forældremyndigheden, dør og Forældremyndigheden derefter i Medfør af § 26 i Myndighedsloven overføres til den efterlevende af Ægtefællerne, foreligger der ikke noget Bidragsdokument, som kan danne Grundlag for forskudsvis Udbetaling, og den efterlevende kan ej heller faa Bidrag af det offentlige efter Forsorgslovens § 219—28 om Bidrag til Børn af Enker m. v., thi disse Regler forudsætter, at Ægtefællernes Samliv ikke retlig set var ophævet, da den ene af dem afgik ved Døden. I denne Situation er der imidlertid ved Bestemmelsen i § 6, Stk. 1, i Lov Nr. 132 af 7. Maj 1937 om Ægtebørn aabnet Adgang for den efterlevende Ægtefælle til at faa udfærdiget en Bidragsresolution, som kan danne Grundlag for forskudsvis Udbetaling af det offentlige.

I Ægtebørnslovens § 6, Stk. 2, udtales det i Tilslutning hertil: „Overøvrigheden kan endvidere paa en af Forældrenes Begæring fastsætte Underholdsbidrag til et Barn af fraseparerede eller fraskilte Forældre, naar den anden af disse er afgaaet ved Døden, og der ikke ved Separations- eller Skilsmissemom eller bevilling er truffet Bestemmelse om, hvorledes Forældrenes Pligt til at underholde Barnet skal fordeles mellem dem“.

Den sidstnævnte Bestemmelse er indføjet i Ægtebørnsloven for at skabe Mulighed for Udfærdigelse af Bidragsresolution og dermed for forskudsvis Udbetaling af Bidrag i de Tilfælde, hvor der ved en Fejltagelse ikke i Dommen eller Bevillingen er truffet Afgørelse om Underholdspligten.

Der vil derimod ikke kunne udfærdiges Resolution i de Tilfælde, hvor det i en Dom eller Bevilling *udtrykkelig* er bestemt, at der ikke skal svares Bidrag til Børnenes Underhold, men hvor Faderen eller Moderen efter den anden Ægtefælles Død ønsker at faa udbetalt Bidrag til de hos ham eller hende værende Børn, eller hvor den, der tager sig af de Børn, der havde Ophold hos afdøde, ønsker at faa Bidrag til disse Børns Underhold.

En saadan Situation vil kunne indtræffe, hvor f. Eks. et Ægtepar med 4 Børn skilles paa de Vilkaar, at hver af Ægtefællerne faar Forældremyndigheden over 2 af Børnene, og at der derfor ikke skal svares Bidrag fra nogen af Siderne, og hvor derefter f. Eks. Faderen afgaar ved Døden

Hvis i et saadant Tilfælde Moderen tager sig af de Børn, der havde Ophold hos den afdøde Fader, vil der kunde udfærdiges Resolution og paa Grundlag heraf foretages forskudsvis Udbetaling af Bidrag, saafremt hun faar tillagt Forældremyndigheden over Børnene, jfr. Ægtebørnslovens § 6, Stk. 1, medens der, hvis det er andre, der tager sig af Børnene, hverken er Mulighed for at faa udfærdiget Resolution eller for at faa udbetalt Bidrag efter Bestemmelserne i Forsorgslovens Kap. XVI. Dette synes ikke rimeligt, idet disse Børn, hvis ikke den længstlevende tager sig af dem, maa søges anbragt hos fremmede, og en saadan Anbringelse vil blive vanskeliggjort, hvis der ikke kan ske Udbetaling af Bidrag til Dækning af Udgifterne ved Børnenes Underhold.

Hvad angaar de Børn, der hele Tiden havde haft Ophold hos Moderen, maa det erkendes, at den Omstændighed, at Faderen dør, ikke i sig selv behøver at forrykke Forholdene saaledes, at der er Grund til at udbetale Bidrag til disse Børn, men Faderens Død har i hvert Fald den Indvirkning paa Børnenes Stilling, at Bestemmelsen om, at der ikke skal svares Bidrag fra nogen af Siderne, ikke længere kan ændres, hvilket derimod kunde være sket, saafremt begge Parter var i Live, jfr. § 71 i Lov om Ægteskabs Indgaaelse og Ophør, hvorefter „Bestemmelse om Underholdsbidrag til Børnene kun træffes indtil videre“, idet „ny Afgørelse senere kan træffes af Overøvrigheden paa en af Ægtefællernes Begæring, naar Børnenes Tarv tilsigter det“, og § 72, Stk. 2, i samme Lov, hvorefter en mellem Forældrene med forestaaende Separation eller Skilsmisse for Øje truffen Aftale „om Fordelingen af deres Underholdspligt over for Børnene. . . . ikke skal være til Hinder for, at der senere paa Begæring træffes anden Afgørelse af Overøvrigheden, naar Forholdene væsentlig har forandret sig, eller naar Aftalen strider mod Børnenes Tarv“.

Det forekommer ubilligt over for Børnene, at den ved Skilsmissen truffne Bestemmelse blot paa Grund af Faderens Død skal opretholdes uændret, hvis Forholdene forrykkes væsentlig til Skade for Børnene, og man har derfor ment at burde stille Forslag om, at der — ligesom der er skabt Mulighed for Udbetaling af Bidrag i de Tilfælde, hvor Bevillingen efter Dommen ikke indeholder Bestemmelser om, hvorledes Forældrenes Pligt til at underholde deres Børn skal fordeles mellem dem, jfr. Ægtebørnslovens § 6, Stk. 2, — ligeledes aabnes Mulighed for de Børn, hvis Forældre er blevet skilt paa Vilkaar, at der ikke skal svares Bi-